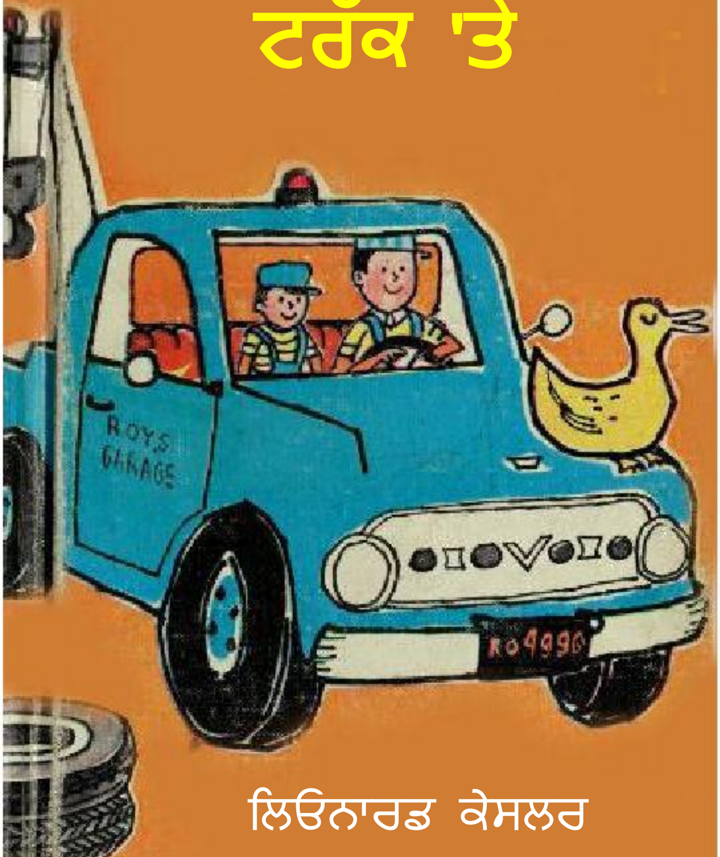
ਬੱਤਖ ਟਰੱਕ 'ਤੇ

ਲਿਓਨਾਰਡ ਕੇਸਲਰ

ਬੱਤਖ 'ਤੇ ਟਰੱਕ

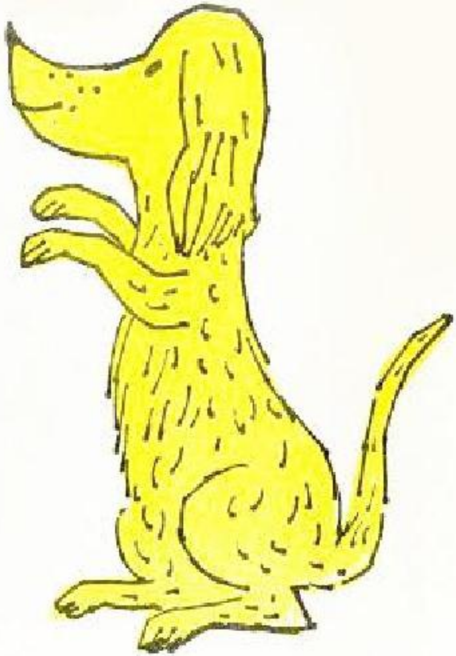
ਲਿਓਨਾਰਡ ਕੇਸਲਰ

ਜੈਕ ਕੋਲ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਸਨ।

ਅਤੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ

ਅਤੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ।

ਉਸਦੇ ਕੋਲ ਇੱਕ
ਕੁੱਤਾ ਸੀ,

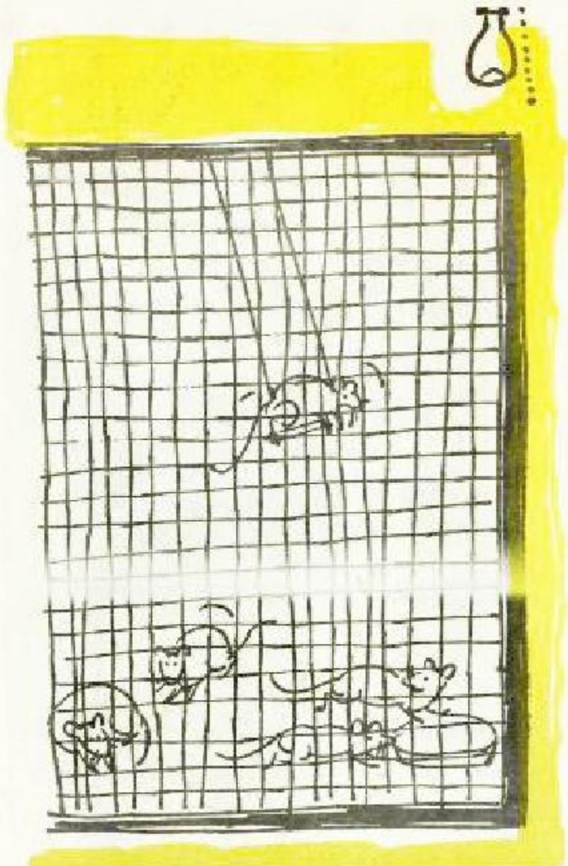
ਦੋ ਬਿੱਲੀਆਂ,

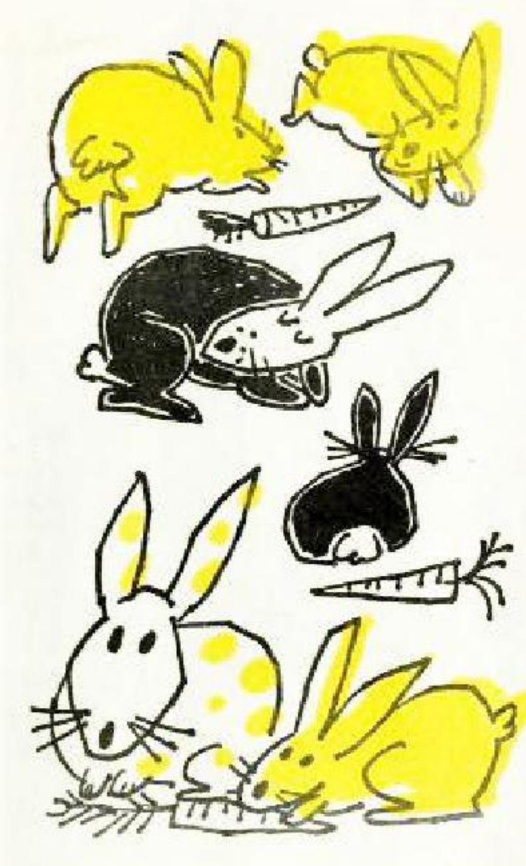
ਤਿੰਨ ਡੱਡੂ,

ਚਾਰ ਸੋਨੇ ਦੀਆਂ
ਮੱਛੀਆਂ,

ਪੰਜ ਚਿੱਟੇ ਚੂਹੇ,

ਅਤੇ ਛੇ ਬੱਚੇ ਖਰਗੋਸ਼!

"ਜੈਕ," ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ,

ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ।"

"ਪਰ ਮੰਮੀ!" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕੀ ਕਿਸੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ?"

"ਹਾਂ," ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ!

ਵਾਹ-ਵਾਹ!

ਮੀਆਂ-ਓ!

ਚੀਕ! ਬੱਸ ਇਹੀ ਸੁਣ ਰਿਹਾ ਹਾਂ!

ਹਾਰਨ! ਹਾਰਨ!

ਉਹ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਹਾਰਨ!

ਉਹ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਸੀ।

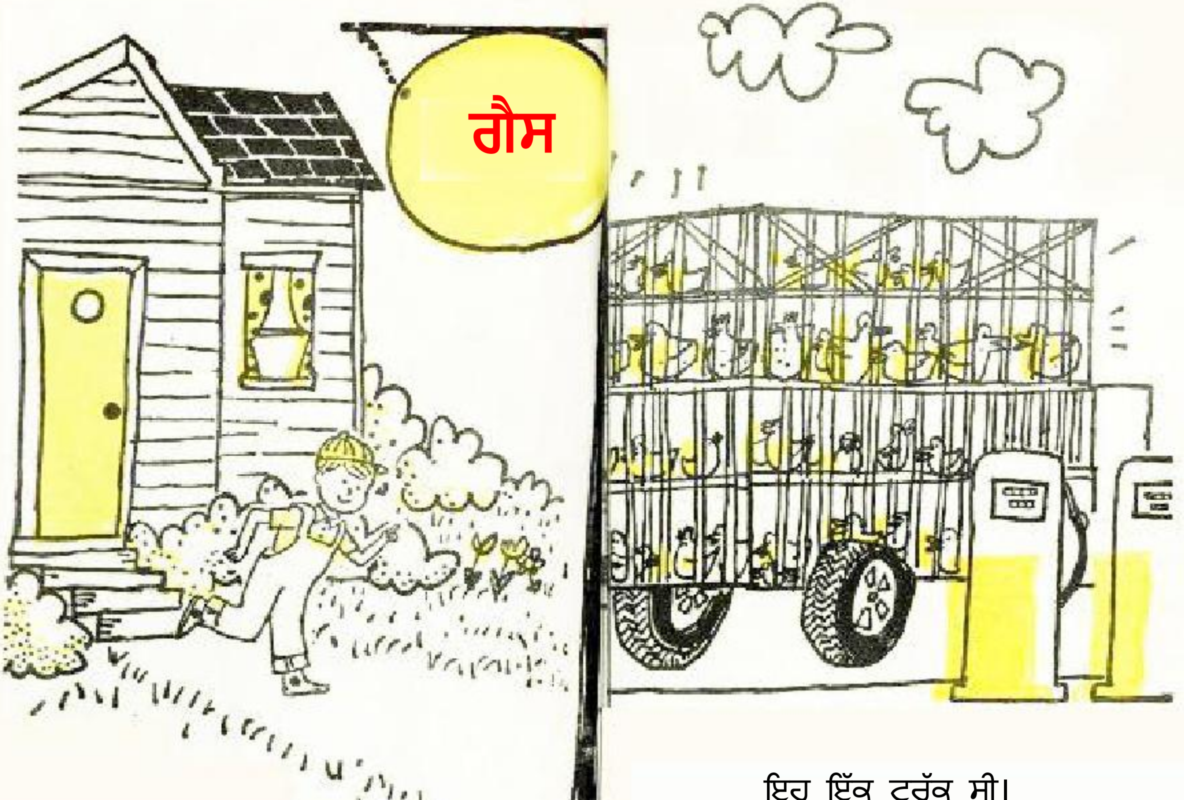
ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਦਾ ਇੱਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਸੀ।

ਹੁਣ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਬਾਹਰ ਸੀ।

ਹਾਰਨ!

ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਗੈਸ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ।

ਜੈਕ ਭੱਜ ਕੇ ਬਾਹਰ ਆ ਗਿਆ।

ਉੱਥੇ ਟਰੱਕ ਸੀ,

ਬਿਲਕੁਲ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ 'ਤੇ।

ਇਹ ਇੱਕ ਟਰੱਕ ਸੀ।

ਬੱਤਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਨਾਲ
ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ।

ਹਾਰਨ!

"ਕੀ ਮੈਂ ਮਦਦ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹਾਂ, ਡੈਡੀ?" ਜੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਉਸਨੂੰ ਭਰ ਦਿਓ!" ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜੈਕ ਪੈਟਰੋਲ ਪੰਪ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

ਉਸਨੇ ਟੈਂਕੀ ਵਿੱਚ ਗੈਸ ਭਰ ਦਿੱਤੀ।

"ਸਭ ਭਰ ਗਿਆ!" ਜੈਕ ਨੇ ਟਰੱਕ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

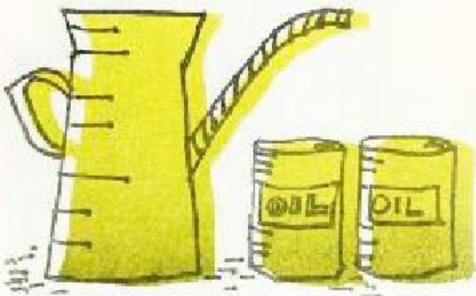
"ਪੰਜ ਡਾਲਰ।"

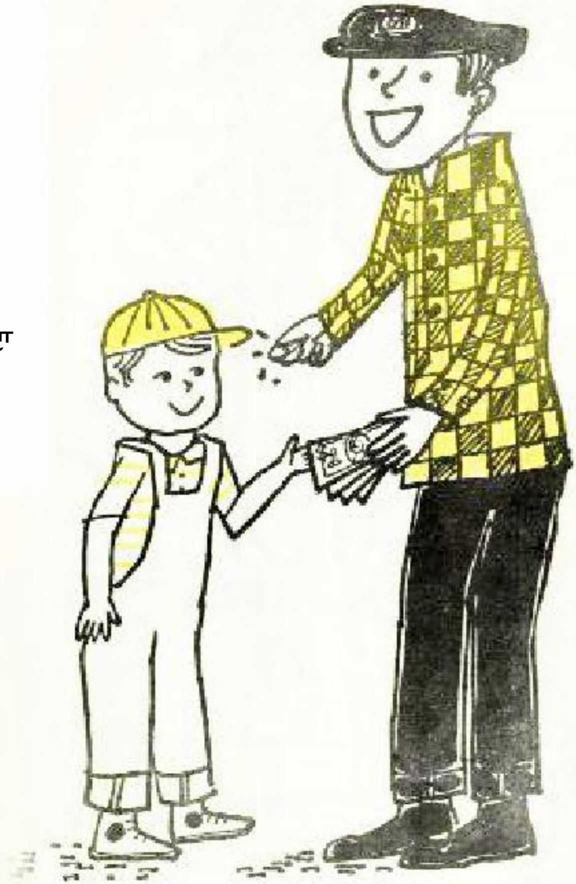
"ਧੰਨਵਾਦ," ਟਰੱਕ ਵਾਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਪੰਜ ਡਾਲਰ ਹਨ।

ਇੱਕ, ਦੋ, ਤਿੰਨ, ਚਾਰ, ਪੰਜ।

ਟਰੱਕ ਵਾਲਾ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਬੱਤਖਾਂ ਅਤੇ ਮੁਰਗੀਆਂ ਦਾ ਟਰੱਕ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਕੁਐਕ! ਕੁਐਕ!

ਉਹ ਟਰੱਕ ਨਹੀਂ ਸੀ!

ਜੈਕ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਕੀ ਸੀ?

ਝੱਟ! ਝੱਟ!

ਫਿਰ ਜੈਕ ਨੇ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੀਲੀ ਬੱਤਖ ਦੇਖੀ।

ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ।

"ਓ, ਤੂੰ ਟਰੱਕ ਤੋਂ ਡਿੱਗ ਪਈ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਡਰ ਨਾ, ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ।"

“ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਫਿਰ ਜੈਕ ਨੇ ਸੋਚਿਆ,

"ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ?"

ਉਸਨੇ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਮੀਜ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾ ਦਿੱਤਾ।

"ਰੁਕੋ," ਉਸਨੇ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਕਿਹਾ।

"ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ, ਉੱਥੇ ਹੀ ਰਹੋ।

ਜੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਬਣ ਸਕਦੀ ਹੈ।"

ਜੈਕ ਘਰ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ।

ਕੁਐਕ! ਕੁਐਕ!

ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੱਤਖ ਲਈ ਕਿੰਨਾ ਵੱਡਾ ਕੁੱਤਾ!

"ਹੁਸ਼!" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਕੀ ਹੈ?" ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕੀ ਹੈ?" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਕੁਐਕ!"

"ਕਿਹੜਾ ਕੁਐਕ ?"

"ਉਹ ਕੂਕ, ਕੂਕ, ਕੂਕ!"

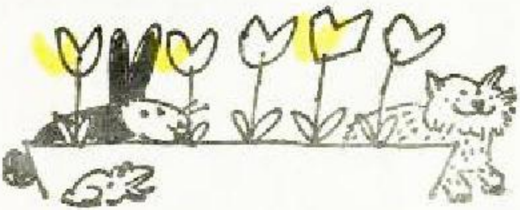
"ਕਿਹੜਾ ਕੁਐਕ?" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮਾਂ, ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁਐਕ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ?“

ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਹੜਾ ਕੁਐਕ?" ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਕੁਐਕ!" ਪਿਤਾ ਜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਜੈਕ, ਕੀ ਤੈਨੂੰ ਕੋਈ ਕੁੱਕੜ ਦੀ
ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣਾਈ ਦਿੰਦੀ ਹੈ?"

ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਹੜਾ ਕੁਐਕ?" ਜੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

ਝੱਟ! ਝੱਟ! ਝੱਟ!

ਇਹ ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ ਸੀ।

ਉਸਦਾ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਪੀਲਾ ਸਿਰ
ਬਾਹਰ ਆਇਆ।

ਜਲਦੀ!

"ਜੈਕ," ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੇ ਕੋਲ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਹਨ।

ਉਹ ਬੱਤਖ ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ!"

"ਇਹ ਤਾਂ ਬਸ ਇੱਕ ਛੋਟਾ ਜਿਹਾ ਮਜ਼ਾਕ ਸੀ, ਮੰਮੀ," ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਹੋਰ ਕੋਈ ਮਜ਼ਾਕ ਨਹੀਂ," ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ,

"ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ! ਵਾਪਸ ਲੈ ਜਾਓ

ਉਹ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੱਤਖ ਵੱਡੇ ਕੁਐਕ ਦੇ ਨਾਲ!"

ਜੈਕ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਟਰੱਕ ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਿਆ।

ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਸ਼ਹਿਰ ਲੈ ਗਿਆ।

ਉਹ ਕੈਂਡੀ ਸਟੋਰ ਤੇ ਗਿਆ।

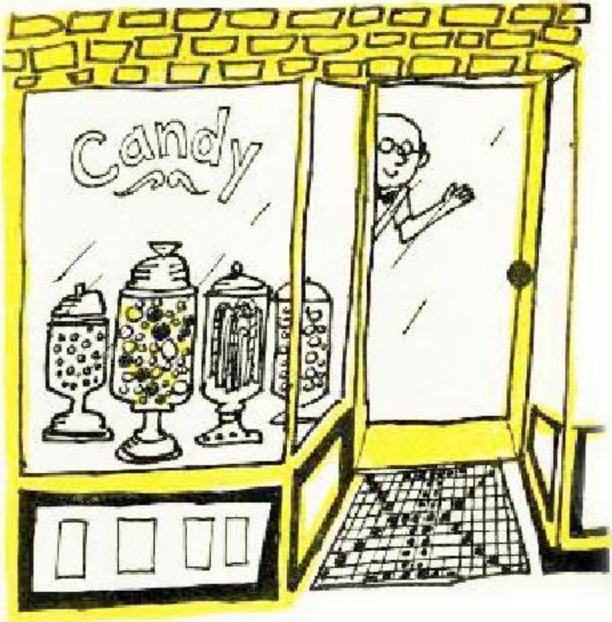

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਪੀਲੀ ਬੱਤਖ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?"

ਉਸਨੇ ਦੁਕਾਨ ਵਾਲੇ ਆਦਮੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਹਾਂ, ਧੰਨਵਾਦ," ਆਦਮੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਇਹ ਕਿੰਨੀ ਮੋਟੀ ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ ਹੈ?"

ਇਹ ਇੱਕ ਵਧੀਆ ਬੱਤਖ ਦਾ ਖਾਣਾ ਬਣੇਗਾ!"

"ਬਤਖਾਂ ਵਾਲਾ ਖਾਣਾ!" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਓਹ, ਨਹੀਂ! ਮੈਨੂੰ ਮੇਰੀ ਬੱਤਖ ਵਾਪਸ ਦੇ ਦਿਓ!"

ਉਹ ਗਲੀ ਵਿੱਚ ਤੁਰ ਪਿਆ।

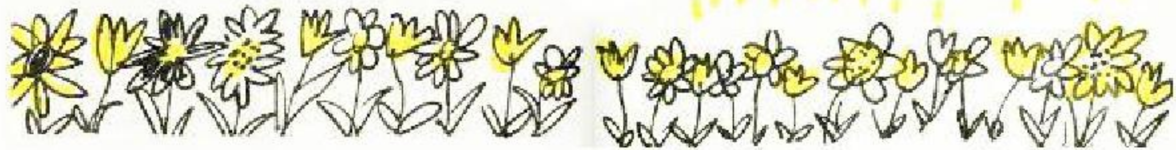
ਫਿਰ ਉਸਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ।

"ਕੀ ਤੁਹਾਨੂੰ ਪੀਲੀ ਬੱਤਖ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ?

ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਲਈ?" ਜੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਓਹ, ਹਾਂ!" ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਉਹ ਉੱਪਰ-ਹੇਠਾਂ ਛਾਲ ਮਾਰਦੀ ਰਹੀ।

"ਕੀ ਤੁਸੀਂ ਉਸਨੂੰ ਹਰ ਰੋਜ਼
ਖੁਆਓਗੇ?" ਜੈਕ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ,

"ਹਾਂ," ਕੁੜੀ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜੈਕ ਨੇ ਬੱਤਖ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ।

"ਅਲਵਿਦਾ, ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ," ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਾਸ਼ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਕੋਲ ਹੁੰਦੀ। ਅਲਵਿਦਾ!"

ਜੈਕ ਵਾਪਸ ਘਰ ਚਲਾ ਗਿਆ।

ਉਹ ਬਹੁਤ ਖੁਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

"ਕਾਸ਼ ਮੇਰੇ ਕੋਲ ਉਹ ਬੱਤਖ ਪਾਲਤੂ ਹੁੰਦੀ,"

ਉਸਨੇ ਸੋਚਿਆ।

ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ, 'ਖੈਰ, ਜੈਕ,

ਕੀ ਤੂੰ ਉਹ ਬੱਤਖ ਦੇ ਦਿੱਤੀ?"

"ਹਾਂ, ਮੰਮੀ," ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਮੈਂ ਕਿਹਾ।"

ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ!

"ਫਿਰ ਉਹ ਕਵਾਕਕੀ ਹੈ?"

ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਪੁੱਛਿਆ।

"ਕਿਹੜਾ ਕਵਾਕ?" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਕਵਾਕ!!" ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

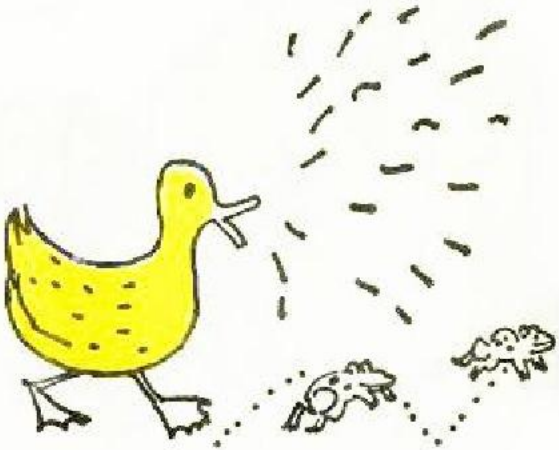
"ਪਰ ਮੈਂ ਉਸਨੂੰ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ," ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਮੈਂ ਉਹ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਕੁੜੀ ਨੂੰ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ।"

ਫਿਰ ਉਸਨੇ ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

"ਦੇਖੋ!" ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਉਹ ਉੱਥੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਮੈਂ ਜਾਂਦਾ ਹਾਂ!"

"ਹੁਣ ਕੋਈ ਪਾਲਤੂ ਜਾਨਵਰ ਨਹੀਂ!"
ਉਸਦੀ ਮਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੁਲਾਇਆ।

"ਕੀ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਆਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈਂ, ਜੈਕ?

ਇੱਕ ਕਾਰ ਫਸ ਗਈ ਹੈ।

ਮੈਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਜਾਣਾ ਪਵੇਗਾ।

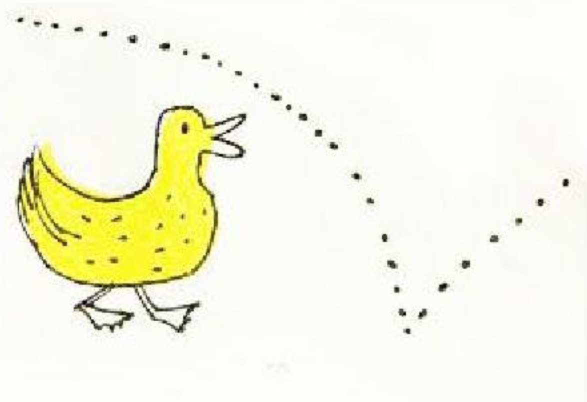
"ਓਹ, ਹਾਂ!" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ। "ਮੈਂ ਜਾਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹਾਂ!"

ਉਹ ਟਰੱਕ ਵਿੱਚ ਛਾਲ ਮਾਰ ਚੜ੍ਹ ਗਿਆ।

ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੇ ਕੋਲ।

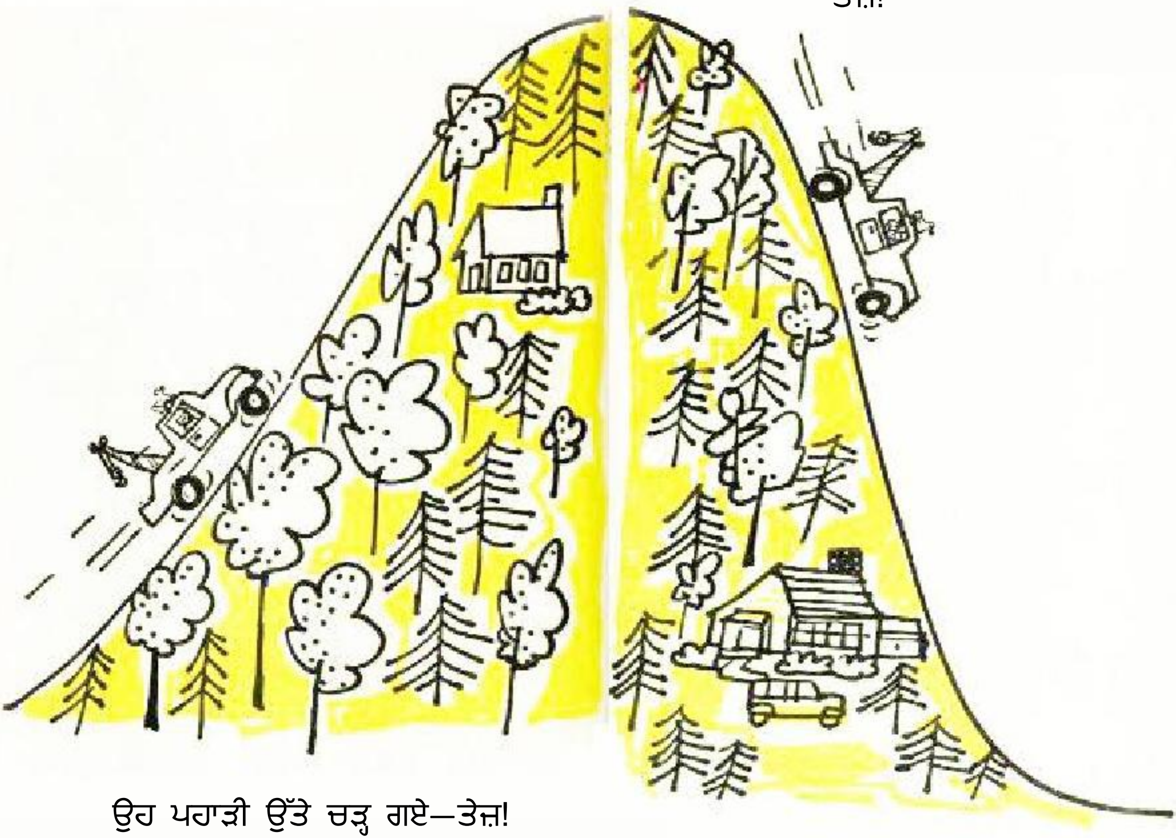
"ਉਸ ਕਾਰ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਮਦਦ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ!"

ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

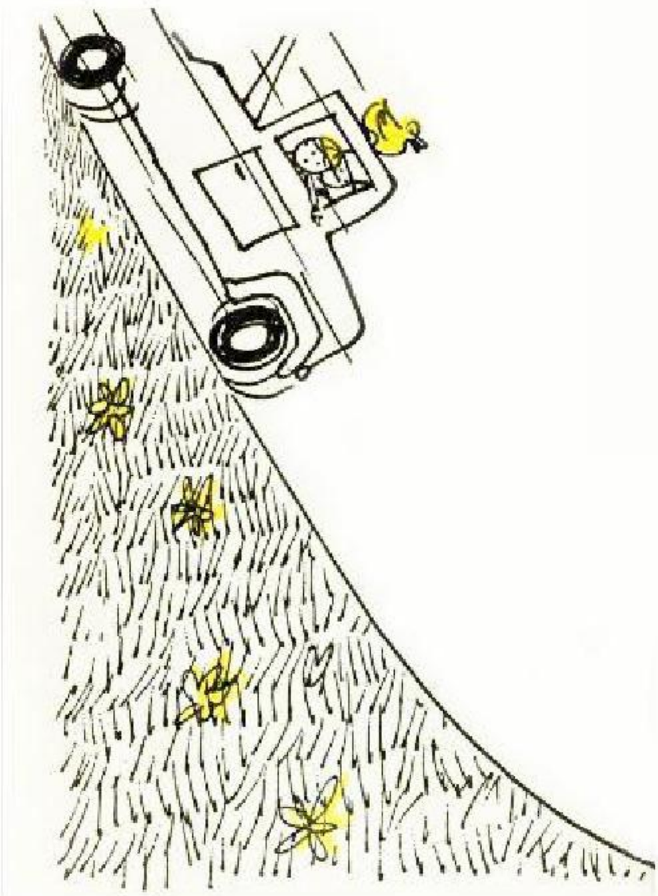

ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ—
ਤੇਜ਼!

ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਉੱਤੇ ਚੜ੍ਹ ਗਏ—ਤੇਜ਼!

ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ।

ਉਹ ਆਪਣਾ ਹਾਰਨ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ।

ਪਰ ਹਾਰਨ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!

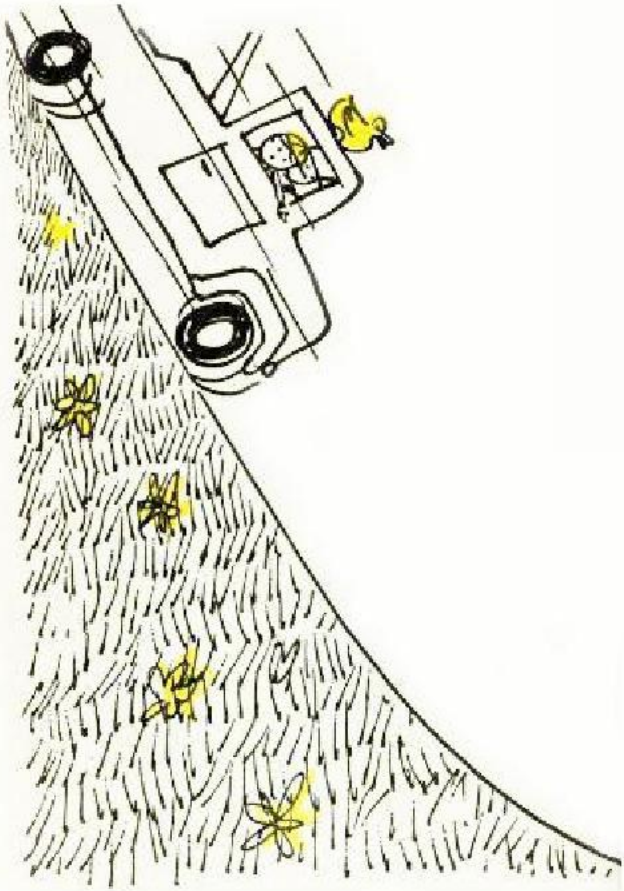
ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਉਹ ਹਾਰਨ ਵਜਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਹਾਰਨ!

ਪਰ ਹਾਰਨ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ!

ਉਹ ਪਹਾੜੀ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਚਲੇ ਗਏ।

ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ!

ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਸੀ!

ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ!

"ਦੇਖੋ!" ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ।

ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਬੱਤਖ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਸੁਣੀ।

ਅਤੇ ਉਹ ਰਸਤੇ ਤੋਂ ਹਟ ਗਏ।

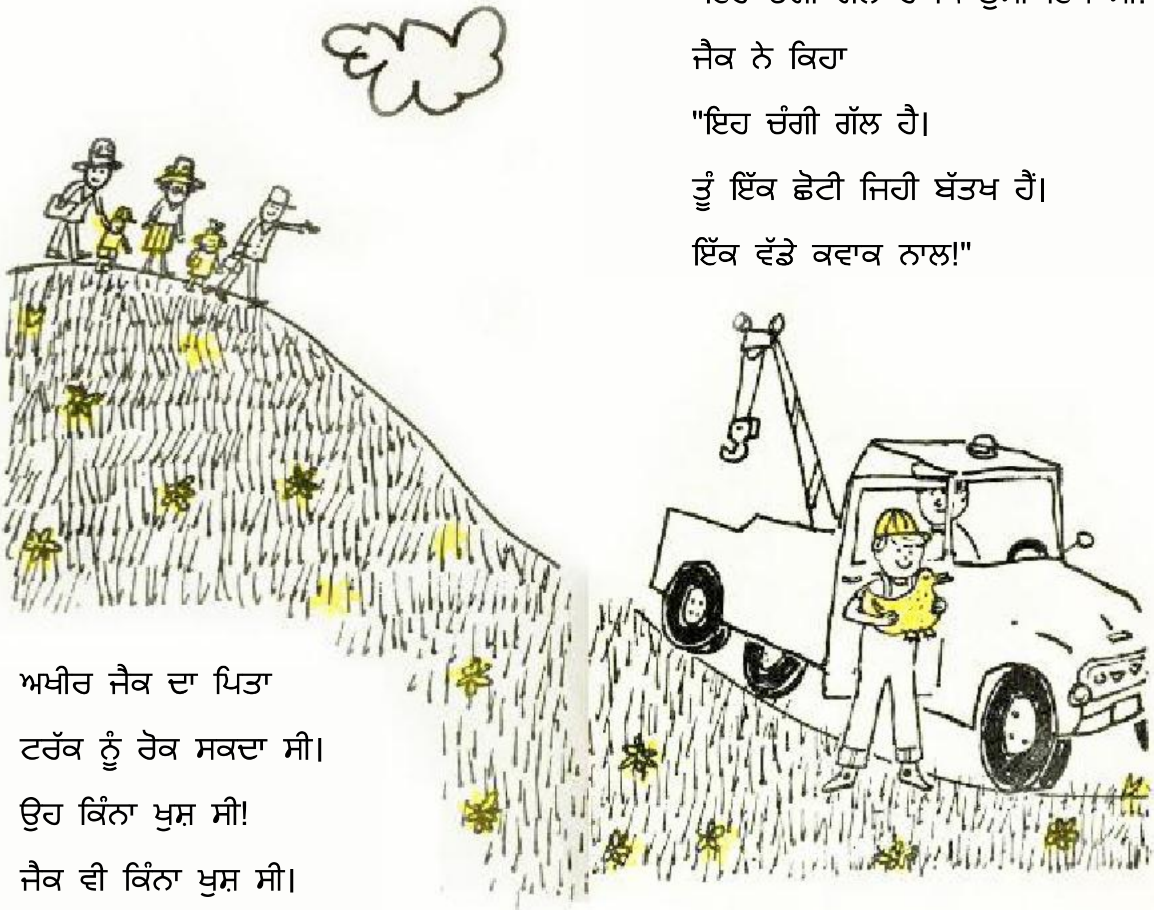
"ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਇੱਥੇ ਸੀ!"

ਜੈਕ ਨੇ ਕਿਹਾ

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਗੱਲ ਹੈ।

ਤੂੰ ਇੱਕ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਬੱਤਖ ਹੈਂ।

ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਕਵਾਕ ਨਾਲ!"

ਅਖੀਰ ਜੈਕ ਦਾ ਪਿਤਾ

ਟਰੱਕ ਨੂੰ ਰੋਕ ਸਕਦਾ ਸੀ।

ਉਹ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ!

ਜੈਕ ਵੀ ਕਿੰਨਾ ਖੁਸ਼ ਸੀ।

ਜੈਕ ਨੇ ਛੋਟੀ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਚੁੱਕਿਆ।

ਲੋਕ ਬੱਤਖ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਲਈ ਭੱਜੇ,

"ਇਹ ਚੰਗੀ ਕਿਸਮਤ ਸੀ ਕਿ ਬੱਤਖ

"ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਸੀ," ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਬਤਖ ਲਈ ਵਾਹ!" ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਟਰੱਕ 'ਤੇ ਬੱਤਖ ਲਈ ਹੂਰੇ!"

ਬੱਤਖ ਨੇ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇਖਿਆ।

"ਕਵਾਕ! ਕਵਾਕ!" ਬੱਤਖ ਨੇ ਕਿਹਾ,

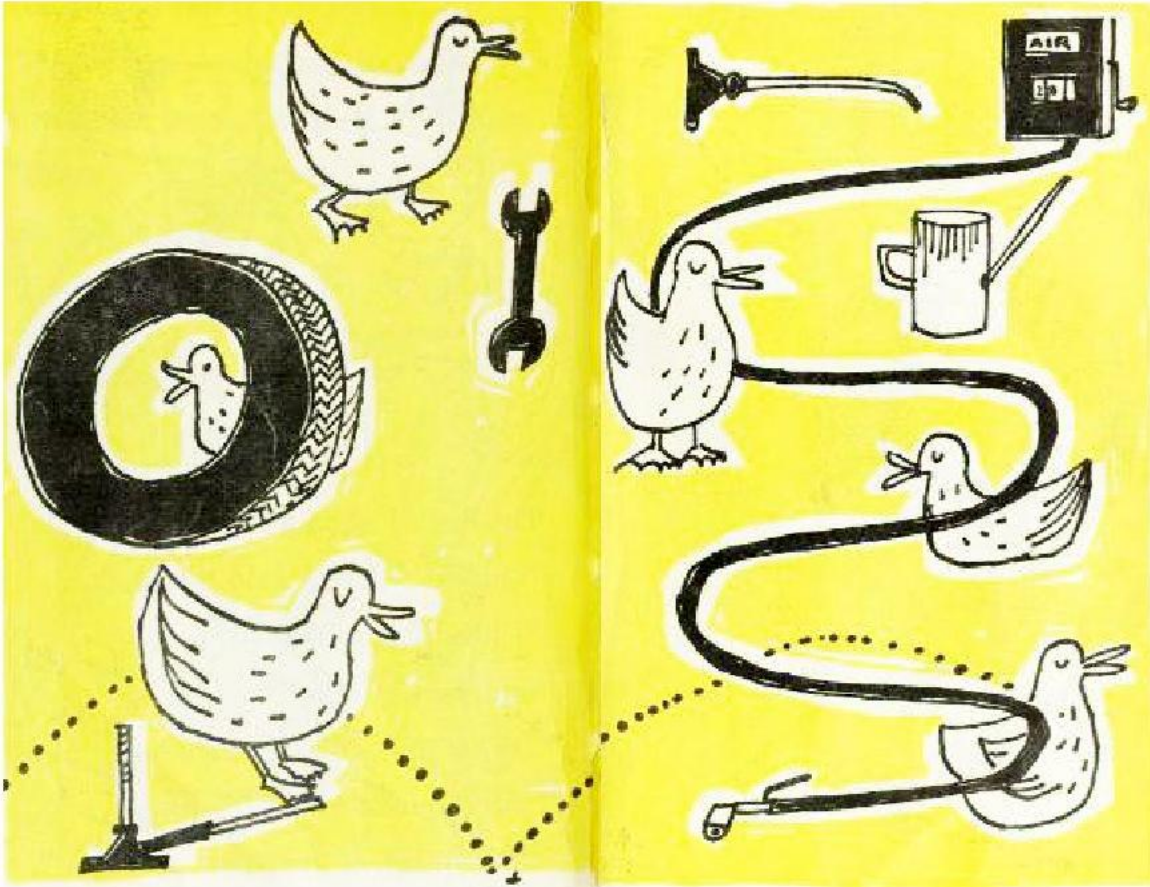
"ਮੈਨੂੰ ਉਹ ਕਵਾਕ ਬਹੁਤ ਪਸੰਦ ਹੈ?"

ਜੈਕ ਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਕਿਹੜਾ ਕਵਾਕ?" ਜੈਕ ਹੱਸ ਪਿਆ।

"ਉਹ ਕਵਾਕ!" ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਨੇ ਕਿਹਾ।

"ਤੁਹਾਡੀ ਨਵੀਂ ਪਾਲਤੂ ਬੱਤਖ ਦਾ ਕਵਾਕ!"

AIR